Załącznik nr 4 do Uchwały Senatu nr 430/01/2015

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2016/17 – 2017/18
(skrajne daty)

1.1 PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	**Gramatyka rysunku**
Kod przedmiotu/ modułu*	**2SW12**
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	**Wydział Sztuki**
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	**Wydział Sztuki**
Kierunek studiów	**Sztuki wizualne**
Poziom kształcenia	**Studia drugiego stopnia**
Profil	**Ogólnoakademicki**
Forma studiów	**Studia stacjonarne**
Rok i semestr studiów	**I rok (1, 2 semestr)**
Rodzaj przedmiotu	**Kierunkowy**
Koordynator	**dr Paweł Bińczycki**
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	**Sem. 1: dr Małgorzata Drozd-Witek, mgr Marek Haba** **Sem. 2: dr Łukasz Gil, mgr Marek Haba**

***-** zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2 FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WYMIAR GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	**Lab.**	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	**Liczba pkt ECTS**
			120					**7**

1.3 SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

√ zajęcia w formie tradycyjnej
zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4 FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (z toku): *(egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)*

zaliczenie z oceną w sem.: **1, 2**

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Studenci winni posiadać następujące umiejętności: zdolność studyjnego opracowania motywu z natury oraz znajomość anatomii ciała ludzkiego, wiedza w zakresie kompozycji, umiejętność posługiwania się różnymi technikami rysunkowymi oraz świadomość stosowania odpowiednich metod adekwatnych do

realizowanego problemu plastycznego. Niezbędna jest wiedza w dziedzinie historii dyscypliny i jej aktualnego statusu na tle współczesnych zjawisk w sztuce, jak też znajomość wybitnych przedstawicieli i dzieł rysunkowych. Konieczna jest ponadto znajomość podstawowych środków wyrazu plastycznego oraz metod analizy sztuki współczesnej.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 CELE PRZEDMIOTU/ MODUŁU

C 1	W dyscyplinie rysunku podstawową wartością jest nieustanne podejmowanie nowych zagadnień warsztatowych, rozwijanie metod pracy w kontekście podejmowanych zadań, służących rozwojowi i konkretyzowaniu indywidualnego języka twórczej wypowiedzi. Stąd niezbędne jest kontynuowanie i nieprzerwane korzystanie z już nabytej wiedzy i jej weryfikacja. Wśród najbardziej istotnych perspektyw realizowania programu jest wyposażenie studenta w takie umiejętności, które pogłębią jego świadomość jako twórcy, wyposażą w niezbędne do realizacji procesu twórczego metody pracy w zakresie rysunku.
C 2	Wykorzystanie znajomości rysunku na rzecz innych dyscyplin artystycznych (malarstwo, grafika, rzeźba, działania konceptualne i multimedialne).
C 3	Posługiwanie się rysunkiem jako podstawowym środkiem artystycznej wypowiedzi, świadomość złożonej natury tej dyscypliny (formy i funkcje rysunku).

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych **(KEK)**
EK_01	- student opisuje relację formy i treści, będąc świadomym teoretycznych podstaw w zakresie struktury, kompozycji i natury dzieła rysunkowego (dobiera odpowiedni język wypowiedzi artystycznej, który wyraża jego świadomość w tym zakresie);	K_W04
EK_02	- wyprowadza własne wnioski poprzez badanie formy i substancji obiektu, poszerzając zdolności kreacyjne w wyniku podjętej konfrontacji własnej wizji artystycznej ze stworzoną syntezą analizowanych zjawisk;	K_U01
EK_03 EK_04	- posługuje się szerokim zakresem zróżnicowanego warsztatu rysunkowego; wykorzystuje oryginalne metody zapisu i ekspresji rysunkowej; - umiejętnie obrazuje zjawiska mające źródło w naturze, wykorzystując cytaty z rzeczywistości jako narzędzie ekspresji;	K_U07
EK_05 EK_06	- konstruuje własne rozwiązania ekspresyjne cechujące się spontanicznością graficzną, rozczytując strukturę formalną i identyfikuje rodzaj indywidualnego rysunkowego pisma w oparciu o studia dzieł dawnych mistrzów;	K_K02

	- projektuje rysunkowe adaptacje wykorzystując zróżnicowane media i rozwijając działalność krytyczną oraz konceptualną.	

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Ogół tematów realizowanych w grupach ćwiczeniowych określa podstawowe założenie kształcenia studenta tak, by w swojej praktycznej wiedzy rysownika uzyskał pełne kwalifikacje do twórczego realizowania się w tej dyscyplinie - stąd problematyka tych zagadnień zawiera szeroki wachlarz propozycji ukierunkowanych na rozwój i nieustanne doskonalenie warsztatu twórcy. Gramatyka rysunku jest przedmiotem kontynuującym edukację w zakresie studyjnego badania natury w jej najszerszym aspekcie, jak też daje możliwość poznawania historycznej tradycji tej dyscypliny w dziełach dawnych mistrzów. Rysowanie jest w tym sensie nabywaniem twórczej dojrzałości - niezbędnej do wartościowego wypowiedzenia się w realizacjach plastycznych. Istotnym jest fakt, iż przedmiot ten jest realizowany równolegle do przygotowywanego przez dyplomantów cyklu prac, daje to nieocenioną możliwość analizowania i dopracowywania koncepcji dyplomu w każdej z podjętych dyscyplin. Realizacja przewidzianych programem zadań pozwala studentom rozwijać i doskonalić niezbędną w sylwetce absolwenta kierunku postawę twórcy świadomego artystycznych możliwości i zdolnego do realizacji wyzwań jakie stawiają przed artystą, pedagogiem i animatorem kultury współczesne przejawy działalności artystycznej. Tematy zasadniczo dotyczą poznania i zastosowania umiejętności rysowania z natury i są rozwinięciem zagadnień realizowanych na studiach I stopnia. Istotne jest rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru właściwej kompozycji, analizy i interpretacji obecnych w kulturze i środowisku zjawisk, doskonalenia warsztatu i wyobraźni poprzez podejmowanie ważkich motywów i tematów obecnych w sztuce od zarania dziejów. Przykładowe tematy zadań: *Iluzja w rysunku*. Zadanie wykorzystujące relacje elementów linii i plamy oraz czynniki pozornej głębi na płaszczyźnie; *Światło obrazu*, analiza i wykorzystanie światła, kreacja z zastosowaniem różnych metod dla wzbogacenia materii rysunku; *Metafora*. Badanie właściwości ekspresyjnych z zastosowaniem odpowiednio transformowanych elementów. Ćwiczenie z wykorzystaniem obserwacji natury; *Ciało* – interpretacja motywu z wykorzystaniem zróżnicowanej skali, wprowadzeniem elementów gotowych; *Linia w przestrzeni.* Badanie jakości, form i funkcji linii. Otwieranie kompozycji na kolejne wymiary i aranżacje w przestrzeni; *Dźwięk – punkt – linia*... Utwór muzyczny i dzieło plastyczne – wzajemne relacje; *Rysunek jako forma komunikacji*, tworzenie cykli tematycznych o określonej treści i formie.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Laboratorium: elementy wykładu z prezentacją multimedialną, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw, ….)
EK_01	Dyskusja w trakcie konsultacji.	Lab.
EK_02	Obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_03	Prezentacja.	Lab.
EK_04	Projekt i interpretacja.	Lab.
EK_05	Obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_06	Analiza prac w trakcie przeglądu zbiorowego.	Lab.

4.2 WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU (KRYTERIA OCENIANIA)

Podstawą uzyskania pozytywnej oceny z przedmiotu jest samodzielna realizacja zadanych ćwiczeń, jakość i wartość merytoryczna przygotowanych prac, ich oryginalność i poprawność warsztatowa. Ponadto student jest zobowiązany uczestniczyć w zajęciach ćwiczeniowych oraz prowadzić szkicownik.

Semestr 1

Aby otrzymać ocenę **bardzo dobrą** należy:

-wykazywać się umiejętnością wnikliwego badania formy obiektu w celu poszerzania zdolności kreacyjnych;

-swobodnie posługiwać się warsztatem i podejmować działania zespołowe mające na celu realizację określonych ćwiczeń wynikających z programu;

-wykazywać się wzorową frekwencją i aktywnością;

ocenę **plus dobrą** –

-posiadać zdolność opisu relacji formy i treści ze świadomością teoretycznych podstaw w zakresie struktury kompozycji i natury dzieła rysunkowego;

-realizować w sposób formalnie rozbudowany własne koncepcje twórcze;

-wykazywać się wysoką frekwencją i aktywnością;

ocenę **dobrą** –

-posiadać umiejętność doboru języka artystycznego wyrażającego idee oraz świadomość twórczą w zakresie analizowanego tematu;

- wykorzystywać motywy zaczerpnięte z obserwacji natury do rozwoju indywidualnego języka plastycznego;

-uczestniczyć w co najmniej ¾ ogólnego wymiaru zajęć;

ocenę **plus dostateczną** –

-obrazować zjawiska mające źródła w naturze, z wykorzystaniem cytatów z rzeczywistości jako narzędzi ekspresji;

-poszerzać umiejętności semantyczne;

-uczestniczyć w co najmniej ¾ ogólnego wymiaru zajęć;

Aby uzyskać: ocenę **dostateczną** student powinien -

-sprawnie posługiwać się rysunkiem jako podstawowym środkiem wypowiedzi artystycznej;

-wykazywać wyraźne tendencje do rozwoju i formalnego definiowania warsztatu;
-brać udział w co najmniej 2/3 ogólnego wymiaru zajęć;
Ocena niedostateczna –
- niezrealizowanie wymaganego minimum ćwiczeń w stopniu dostatecznym;
- nieobecność na ponad 3/5 ogólnego wymiaru zajęć.

Semestr 2
Aby otrzymać ocenę **bardzo dobrą** należy:
-posiadać szerokie zdolności kreacyjne w oparciu o własną wizję artystyczną, jak i o syntezę interpretowanych zjawisk;
-swobodnie posługiwać się warsztatem i podejmować działania zespołowe mające na celu realizację określonych ćwiczeń wynikających z programu;
-wykazywać się wzorową frekwencją i aktywnością;
ocenę **plus dobrą** –
-dysponować dużym zakresem warsztatu rysunkowego, wykorzystując oryginalne metody zapisu i ekspresji;
-realizować w sposób formalnie rozbudowany własne koncepcje twórcze;
-wykazywać się wysoką frekwencją i aktywnością;
ocenę **dobrą** –
-swobodnie konstruować własne rozwiązania ekspresyjno-interpretacyjne wykorzystując zróżnicowane media;
- wykorzystywać motywy zaczerpnięte z obserwacji natury do rozwoju indywidualnego języka plastycznego;
-uczestniczyć w co najmniej ¾ ogólnego wymiaru zajęć;
ocenę **plus dostateczną** –
-ujawniać spontaniczność graficzną w realizacjach oraz pogłębioną świadomość twórczą;
-stale poszerzać umiejętności semantyczne;
-uczestniczyć w co najmniej ¾ ogólnego wymiaru zajęć;
Aby uzyskać: ocenę **dostateczną** student powinien -
-właściwie podejmować nowe zagadnienia w kontekście zadań oraz umiejętność spójnej, twórczej wypowiedzi;
-wykazywać wyraźne tendencje do rozwoju i formalnego definiowania warsztatu;
-brać udział w co najmniej 2/3 ogólnego wymiaru zajęć;
Ocena niedostateczna –
- niezrealizowanie wymaganego minimum ćwiczeń w stopniu dostatecznym;
- nieobecność na ponad 3/5 ogólnego wymiaru zajęć.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
godziny zajęć wg planu z nauczycielem	**120**
przygotowanie do zajęć	50
udział w konsultacjach	25
czas na napisanie referatu/eseju	
przygotowanie do egzaminu (przeglądu)	10
udział w egzaminie	
inne (jakie?) przygotowanie wystawy	5

SUMA GODZIN	**210**
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	**7**

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	**-**
zasady i formy odbywania praktyk	**-**

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: **Brogowski L.,** *Myśli, zmysły i słowa. Rysunek jako uzmysłowienie.* Pismo sztuki. Materiały z sympozjum towarzyszącego I MKR, Wrocław 2000. **Gadamer H.G.**, *Aktualność piękna*, Warszawa 1993. **Kandyński W**., *O duchowości w sztuce*, Łódź 1996. **Kandyński W**., *Punkt i linia a płaszczyzna*, Warszawa 1986. ***Vitamin D: New Perspectives in Drawing***, Emma Dexter, Phaidon Press 2005. Pisma zawierające artykuły krytyczne o sztuce współczesnej, m. in.: „Format", „Odra", „Znak", Projekt", „Sztuka.pl". Albumy anatomii dla artystów, katalogi prezentujące sylwetki i twórczość artystów. Albumy sztuki dawnej.
Literatura uzupełniająca: Teksty analityczne dotyczące wybranych dzieł sztuki oraz cech formalnych obrazu.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Dziekan Wydziału Sztuki
dr hab. Antoni Nikiel prof. UR